

[Ole Vig Jensen]

at betræde nye veje i arbejdet med børn og unge i skolen; men nuvel, tiderne ændrer sig.

Jeg lagde også mærke til, at fru Pia Kjærsgaard på samme måde var mere end skeptisk, og så i øvrigt, at der selvfølgelig på en række forskellige enkeltpunkter var dels spørgsmål og dels synspunkter, der ikke harmonerede med vores, men alt i alt må man sige, at hele tankegangen bag forslaget fik en tilslutning fra et stort flertal af ordførerne, som jeg endnu en gang takker for.

Jeg bemærkede, at undervisningsministeren sagde, at regeringen havde stor sympati for intentionerne i forslaget, og det var et klart ja, sagde ministeren, til den nytænkning, som forslaget lægger op til. Det synes jeg lover godt for det videre arbejde, som skal foregå i et samarbejde med Folketingets partier i det udvalgsarbejde, som forestår.

Kulturcentertanken fik tilslutning fra de allerfleste, og jeg er glad for, at der er tilslutning netop til denne tankegang, som jo er anderledes end den, vi tidligere har beskæftiget os med i forbindelse med spørgsmål om heltidsskole, holddagsskole osv. Over for dem, der nærede frygt for, at vi med et forslag som dette kunne udvikle en praksis, hvorefter skolen skulle overtage forældrenes rolle, kan jeg jo henvise til, at det i virkeligheden netop er det modsatte, der er tanken. Hvis vi skal have skolen til at fungere fuldt tilfredsstillende, skal vi finde veje til også at kunne inddrage forældrene bedre, end tilfældet er i dag, og kulturcentertanken er jo netop udtryk for ønsket om at inddrage generationerne i et fælles samvirke for den del af det, hvor de kan være sammen.

Ministeren sagde, at det med pengene jo var udmærket; det har vi også en aftale om, og jeg takker for Socialdemokratiets positive medvirken. Nu er vi på plads i denne sag, men ved anden lejlighed kunne det være at vi havde brug for hjælp.

Ministeren sagde, at det var vigtigt, at pengene blev brugt fornuftigt. Enig. Vi kan nemt fra radikal side foreslå hvordan, men jeg bemærker også, at vi jo har lagt det åbent frem. Alt, hvad der er indeholdt i de syv punkter, kan naturligvis ikke i en form for udviklingsarbejde finansieres af 100 mill. kr., så vi skal ind i en drøftelse af, hvordan det gøres mest hensigtsmæssigt.

Jeg vil i den forbindelse sige, at det ligger langt fra radikal tankegang, at vi skulle have

en centralistisk dirigering eller styring af udviklingsarbejdet i skolen – det er et svar til flere ordførere. Hele tankegangen bag forslaget bygger jo netop på det lokale engagement, udviklingen af skolen i lokalsamfundet med medvirken af såvel elever som forældre og lærere. Vi skal derimod finde en form, hvorunder vi kan få formidlet de penge, der på forskellig måde er til rådighed til arbejdet, og dér bliver vi selvfølgelig nødt til at have et overordnet organ. Jeg synes, vi i udvalgsarbejdet nærmere skal drøfte, hvordan vi mest hensigtsmæssigt kan gøre det. Vi har ikke lagt skjul på, at vi mener, at Forsøgsrådet selvfølgelig kommer til at spille en rolle i denne sammenhæng, men det skal måske nok have omdefineret sine opgaver, og det er muligt, at andre skal inddrages; lad os se nærmere på det.

Jeg har også lagt mærke til, at der var stor tilslutning fra næsten alle til at styrke klasse-lærerfunktionen. Det tror jeg er meget væsentligt, hvis vi skal give alle børn i fremtidens skole bedre muligheder for at fungere, og dette har jo heller intet at gøre med, at skolen eller klasselæreren i den forstand skal overtage forældrenes rolle. Men i den udstrækning forældre svigter – det kan der være mange forskellige grunde til – er det selvfølgelig vigtigt, at der er nogle, der tager sig af børnene og interesserer sig for børnene. Det har klasselæreren en helt speciel mulighed for, og som det er fremhævet af flere, har vi tradition for det i den danske folkeskole netop med denne lærers placering. Hvis vi giver nogle bedre muligheder, kan denne opgave utvivlsomt løses bedre.

Nye samarbejdsformer var flere ganske åbne over for, og flere understreger vel også nødvendigheden af at gå disse nye veje. Om det vil øve indflydelse på lederfunktionen, vil jeg ikke tage stilling til på nuværende tidspunkt. Jeg mener jo netop, at når der lægges op til et lokalt forsøgs- og udviklingsarbejde, skal vi gøre nogle erfaringer også med hensyn til lederfunktionen. Med min egen erfaring kan jeg da godt sige, at det er nødvendigt at have en ansvarlig leder knyttet til en institution, men det har jo intet at gøre med at søge at udvikle samarbejdsformer mellem de involverede parter, som bedre fremmer de sager, som nu hører dagligdagen i skolen til.